

چهارشنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۴
وطني امروز | شماره ۴۴۵۵

ورزشی

گزارش

دختران ایرانی درخشان ترین چهره بازی‌های بحرين

سفيران فردا

بحرين پاييز ۲۰۲۵، صحنه رخدادی بود که چهره ورزش ايران را برای همیشه تغيير داد. کاروان جوانان کشور در بازی‌های آسیایی، نه تنها به بهترين نتیجه تاريخ خود دست يافت، بلکه شاهد برآمدن نسلي بود که نقش دختران در آن پرنرنگ‌تر از همیشه بود. این بار، روايت موفقيت ايران، از مسير اراده و جسارت دختراني نوشته شد که در هر رشته، نشانه‌ای از بلوغ ورزشی تازه را به نمايش گذاشتند. کاروان ايران با عنوان «سفيران اميد» و ترکيبی از بیش از ۲۰۰ ورزشکار در ۲۴ رشته، با پرچمداری اتحاد و انگيزه، طلا، ۱۸ نقره و ۲۶ برنز) در پايان رقابت‌ها با ۷۶ مدال (۲۲ طلا، ۲۶ نقره و ۲۶ برنز) در رتبه چهارم آسيا جای گرفت اما در ميان تمام آمارها، عددی بیش از همه معنا داشت: ۳۱ مدال برای دختران ايران؛ رقمی که آغازگر فصلی نو در تاريخ ورزش زنان اين سرزمين خواهد شد.

در حالی‌که ترکيب دختران ايران از نظر تعداد کمتر از پسران بود، عملکرد آنان درخشان‌تر و تأثيرگذارتر بود. حضورشان در رشته‌های رزمی، تیمی و قدرتی نشان داد مسير حرفه‌ای ورزش زنان ايران به بلوغ رسيده است. از زمين‌های واليبال تا ششک‌های رزمی، پرچم ايران بارها به دست آنان بالا رفت.

در تکراندو، دختران ايران با نمايشی چشمگیر ۸ مدال از مجموع ۱۱ مدال کاروان را به خود اختصاص دادند. زينب شهرپاری با ۲ طلای انفرادی و تیمی، چهره شاخص اين رشته بود. در کنار او پينار لطفی‌زاده، عسل گل‌تپه و سنا شايگان با مدال‌های نقره و برنز، تصویری تازه از توان فنی دختران ایرانی را ترسيم کردند.

■ **رزمی‌کارانی که معاهده را تغيير بنی‌ها**

رشته موی‌تای یکی از غافلگیري‌های بزرگ این دوره بود. ۸ نماینده از ايران در بخش دختران حضور داشتند و نتیجه فراتر از انتظار بود؛ ۲ طلا و ۲ برنز در حالی به‌دست آمد که هيچ یک از پسران در این رشته به مدال طلا نرسيدند. باران جانی و روزان بهنامی با طلای خود، نشان‌مان را در تاريخ موی‌تای ايران ثبت کردند.

در رشته امام‌ای نیز، دختران پایه‌های پسران پيش رفتند و با ۲ مدال طلا و یک برنز، توازن افتخار را رقم زدند. وائیا فتحعلی‌پور و تيام ديهلوان با نمايش قدرت و آرامش، نخستين طلايی‌های ايران در این رشته شدند.

■ **طلای ارزشمند جودو و حضور تاريخی وزنه‌بارداران**
در جودو، مهسا شكيبايي تنها نماينده طلايی ايران بود که با اقتدار بر سکوی نخست ايستاد. در حالی که ساير نمايندگان در بخش پسران به مدال‌های برنز بسنده کردند، او نشان داد فاصله رؤيا و واقعيت تنها در جسارت نهفته است. در وزنه‌باری، حضور دختران برای نخستين‌بار اتفاق افتاد و نتیجه شگفت‌انگيز بود؛ ۲ نقره و ۴ برنز. نسيم قاسمی با قهرهای خود نماد نسلي تازه از دختران وزنه‌بار شد که در برابر باورهای کهنه ايستاده‌اند.

■ **نخستين مدال‌های تاريخ بوکس دختران**

تاريخ‌سازی دیگری نیز در بوکس رقم خورده جایی که ۳ دختر ایرانی نخستين تجربه بين‌المللی خود را با ۲ مدال برنز جشن گرفتند. يکتا صحرایی و فاطمه رستمگار، نام خود را در فهرست طلايهداران اين رشته ثبت کردند؛ نشانه‌ای از اينکه حتي در ورزش سنگيني چون مشت‌زنی نیز محدوديتی برای پيشرفت دختر ایرانی وجود ندارد.

■ **افتخار تیمی و درخشش جمعی**

در ورزش‌های گروهی نیز، دختران ايران درخشان ظاهر شدند. واليبال دختران با ساختاری منظم و بازی‌های قدرتمندانه، همه قريبان شرق آسيا را پشت سر گذاشت و مدال طلا را تصاحب کرد. در فوتسال، مسير موفقيت با پيروزي‌های متوالی تا فينال ادامه يافت و با قهرمانی به پايان رسيد؛ موفقيتی که از آن به‌عنوان نقطه عطفی در تاريخ فوتسال بانوان ايران ياد می‌شود. در هندبال، دختران ایرانی با عبور از قدرت‌های سنتی آسيا مانند چين و قزاقستان، به نخستين طلاي تاريخ اين رشته دست يافتند. این در حالی بود که تیم پسران با اختلافی اندک از مدال طلا بازماند.

تیم بسکتبال دختران نیز با حضوری تحسین‌برانگيز تا فينال پيش رفت و نقره گرفت؛ رقابتي که نشان از رشد فنی و روحیه پي‌انها در این تیم داشت. در کبدی نیز هر ۲ تیم ايران به فينال رسيدند و دختران با نقرهای ارزشمند بازشگشتند.

■ **فصل تازه‌ای در ورزش زنان**

کاروان «سفيران اميد» در بحرين نه‌فقط از نظر کميت، بلکه در کيفيت نیز رکوردی تازه برجا گذاشت. در هر رشته، نشانه‌ای از بلوغ، انضباط و شجاعت دختران ایرانی ديده می‌شد؛ دخترانی که ديگر صرفاً در حاشيه مسابقات حضور ندارند، بلکه در مرکز افتخار ايستاده‌اند. دوران تازه‌ای آغاز شده است؛ دورانی که در آن، صدای مدال‌ها تنها صدای موفقيت نيست، بلکه پژواک بلوغ ورزشی، فرهنگي و اجتماعي است. ورزش دختران ايران در مسير رشد قرار گرفته و آنچه در بحرين رقم خورده، مقدمه‌ای بود بر فردایی که در آن قهرماني، جنسيت نمی‌شناسد.

را مغلوب کرد اما شادی این پیروزی چندان نپایید، چراکه زیر گام‌های بازیکنان، زمین فرسوده و زرد رنگی بود که فریاد می‌زد این تیم شایسته بیش از اینهاست.

تراکتور با این پیروزی ۸ امتیازی شد، دومین برد آسیایی‌اش را جشن گرفت و حالا میان تیم‌های بالای جدول قرار گرفته. از نظر فنی، تیم در مسیر درستی حرکت می‌کند؛ اسکوچیچ روح تازه‌ای در کالبد سرخ‌پوشان دمیده، نظم تاکتیکی بارگشته و شخصیت برنده کم‌کم دوباره شکل گرفته اما همه چیز فوتبال، تاکتیک و انگیزه نیست. گاهی زمین خودش علیه تو بازی می‌کند.

■ **تیم در مسیر بازگشت**

تبریز دوباره رنگ امید گرفته است. پس از آغاز نه‌چندان مطمئن فصل، تراکتور آرام‌آرام خودش را پیدا کرده و حالا در جبهه داخلی و آسیایی با اقتدار بازی می‌کند. تیمی که سال‌هاست هوادارانش را میان امید و ناامیدی آویزان نگه داشته، این روزها دوباره چهره رقابتي پیدا کرده است. بازیکنان جوان‌تر با اعتمادبه‌نفس بازی می‌کنند و ترکیب اسکوچیچ رفته‌رفته ثبات پیدا کرده است.

اما نقطه ضعفی که همه چیز را تهدید می‌کند، زیرساختی است، نه فنی. چمن ورزشگاه یادگار امام که زمانی مایه افتخار فوتبال تبریز بود، حالا به زخم کهنه‌ای تبدیل شده که هر هفته بازتر می‌شود. کيفيت پايين زمين نه‌تنها زیبایی فوتبال را از بين می‌برد، بلکه مستقيماً بر نتیجه بازی‌ها اثر می‌گذارد. هر پاس، هر کنترل توپ و هر سانتر، با ترسی پنهان همراه است که میدا توپ در میان پستی‌وبلندی‌ها سرنوشته سلبقه را عوض کند.

■ **چمن؛ دشمن خانگی**

در فوتبال آسیا، تصویر زمین‌ها نخستین نشانه حرفه‌ای گری است. تراکتور اما در خانه خود درگیر زمینی است که به‌جای یاری، سد راهش می‌شود. چمن یادگار امام مدت‌هاست داستانی پر از وعده و هزینه دارد. پس از پایان فصل گذشته، گفته شد زمین قرار است با فناوری چمن هیبریدی – ترکیبی از الیاف مصنوعی و طبیعی – بازسازی شود. حتی یک شرکت خارجی برای این پروژه معرفی شد و همه از تحولي بزرگ سخن گفتند. اما نتیجه چه‌شد؟ هنوز نیمه‌فصل نگذشته؛ زمین تازه‌کاشته‌شده زرد شد، ریشه‌ها پوسيدند و چمن به تکه‌تکه‌ای خشک و ناهموار تبدیل شد. آنچه قرار بود مظهر پیشرفت باشد، حالا نشانه ناکارآمدی است. برخی گزارش‌ها از نبود مناقشه شفاف و

هزینه‌های سنگین چند ده میلیاردی حکایت دارد. بعضی‌ها حتی از واگذاری مستقیم پروژه به پیمانکاری خاص سخن می‌گویند؛ پرونده‌ای که بوی زویدند از آن بلند است.

مسئولان تبریزی می‌گویند اشتباه استفاده زودهنگام از چمن است و وعده می‌دهند وضعیت موقت است اما هواداری که سال‌ها به وعده‌ها گوش داده، دیگر باور ندارد. کافی است چند دقیقه از بازی تراکتور را تماشا کنی تا ببینی چگونه بازیکنان برای حفظ تعادل روی این چمن لغزنده تقلا می‌کنند.

■ **مردمی که ستون باشگاهند**

تراکتور بدون تماشاگرانش، تنها یک تیم معمولی است اما با آنها، به پدیده‌ای فرهنگی بدل می‌شود. هواداران تبریزی با شور و عشق‌شان، هر هفته یادگار امام را به دریای قرمز تبدیل می‌کنند؛ ده‌ها هزار نفر که در سرمای سوزان کوه‌های شمال غرب کشور، فقط برای تشويق تیم‌شان به ورزشگاه می‌آیند. این مردم سزاور زمینی بهتر، امکاناتی درخور و تیمی در شان نام تبریزند. هوادار تبریزی به نظم و صداقت احترام می‌گذارد اما وقتی می‌بیند میلیاردها تومان خرج زمین می‌شود و حاصلش چمنی است که حتی توپ روی آن نمی‌چرخد، احساس بی‌عدالتی می‌کند. اینجا درد، فقط فنی نیست؛ اجتماعی است. مردمی که هر هفته امید می‌آورند، حالا از بی‌توجهی می‌نالند.

■ **فراتر از ۳ امتیاز**

پیروزی برابر شرطه اگرچه تراکتور را در مسیر صعود نگه داشت

تراکتور در چمن نه‌چندان خوب تبریز از سد شرطه عراق گذشت

همچنان در اوج

اما در حقیقت هشدار بوده؛ هشداری درباره شکاف میان عملکرد تیم و وضعیت پیرامونی‌اش. تراکتور از لحاظ فنی می‌تواند جزو مدعیان آسیا باشد اما تا زمانی که زیرساخت‌ها و مدیریت شفاف نباشد، این توانایی در نیمه‌راه دفن می‌شود.

با این حال، این تیم هنوز ایستاده؛ با هوادارانی که خسته نمی‌شوند و بازیکنانی که می‌دانند پشت شان دیواری از عشق است. تراکتور شرطه را برد اما بازی بزرگ‌ترش تازه آغاز شده است؛ مبارزهای برای احترام، برای کيفيت و برای مردمی که سال‌هاست در سکوها، سهم خود از عدالت ورزشی را فریاد می‌زنند.

■ **بیرانوند؛ کاش چمن ورزشگاه یادگار امام عوض نمی‌شد**
دروازه‌بان تیم فوتبال تراکتور تبریز بعد از پیروزی مقابل شرطه عراق تمجیدی ویژه از کاپیتان و مدافع باتجربه تیمش داشت. علیرضا بیرانوند که به عنوان بهترین بازیکن دیدار تیم‌های تراکتور و شرطه عراق انتخاب شد، در نشست خبری بعد از مسابقه اظهار کرد: به مجموعه تراکتور و کادر فنی و بازیکنان تبریک می‌گویم. بویژه به هواداران که اگر نبودند واقعاً امروز کار سختی داشتیم. قبل از بازی هم اسکوچیچ به ما گفت شرطه تیمی است که جایگاه فعلی (رده یازدهم جدول) در لیگ نخبران حشش نیست اگر شانس با آنها یار بود شاید تا الان ۹ امتیاز گرفته بودند. واقعاً هم همین‌طور بود.

وی ادامه داد: در بازی‌های‌شان قبل از اینکه گل بخورند، چند موقعیت خوب داشتند. می‌دانستیم چه تیم خوبی مقابل ماست، ما

اسکوچیچ پس از پیروزی، دلچسب نبود

زمین تمرین ما هم با اینجا متفاوت است و همین تفاوت باعث افزایش خطر مصدومیت می‌شود. حتی از روی سکو هم می‌شد دید چمن کيفيت لازم را ندارد.»
وی ادامه داد: «گر شرایط چمن بهتر نشود، باید به فکر راه‌حل جایگزین باشیم. فوتبال روی چنین زمینی دشوار است، بویژه وقتی بخواهیم در فضاهای کوچک بازی کنیم.»
اسکوچیچ در ادامه با اشاره به فشار بازی‌ها، محرومیت هواداران و حاشیه‌های بیرونی تأکید کرد: «گاهی بدون هوادار بازی می‌کنیم، گاهی زمین تمرین همان زمین مسابقه است و حس رقابت از بین می‌رود. با تمام این مشکلات و همچنین مصدومیت‌ها، تیم من در مسیر درستی حرکت می‌کند. بازی‌های مهمی را پشت‌سر گذاشتیم و سربلند بیرون آمدیم.»

وی در پاسخ به پرسشی درباره اعتراضش به داور، گفت: «اعتراض بخشی از جریان بازی است. گاهی به داور، گاهی

همه‌هنگ شوند. این را قبل از بازی هم گفته بودم اما شاید بسیاری باور نکرده‌ند. شرطه تیم قدرتمندی است و نتایجش نشان‌دهنده کيفيت واقعی‌اش نیست.»
سرمربی کروات تراکتور با تبریک به شاگردانش، بویژه علیرضا بیرانوند و مهدی ترابی گفت: «بیرانوند امشب استثنایی بود و از عملکرد او بسیار خوشحالم. گل برد راهم ترابی زد که تازه از مصدومیت برگشته. در شرایطی حساس و با کمبود بازیکن، چنین پیروزی‌هایی اهمیت زیادی دارد. شاید بردمان چشم‌نواز نبود اما مهم این است که ۳ امتیاز دیگر گرفتیم.»

■ **انتقاد از کيفيت چمن یادگار**

اسکوچیچ در بخش دیگری از صحبت‌هایش به کيفيت زمین چمن ورزشگاه یادگار امام پرداخت و با صراحت گفت: «می‌توانم بگویم زمین کيفيت خوبی دارد. نمی‌دانم روند بهبود آن در حال انجام است یا نه اما قطعاً در وضعیت مطلوبی نیست.

انتخاب مدیر عامل استقلال به کجا انجامید؟

این بار هیچ بهانه‌ای پذیرفته نیست

از طرف دیگر باید گفت چون آقایان این مدت (۳ ماه) را صرف چنین انتخابی کرده‌اند، لزوماً باید گزینشی درست و کارآمد داشته باشند اگر نه انتخاب مدیرعاملی فاقد کارایی و شایستگی لازم، پس از این همه مدت به هیچ وجه پذیرفتنی نخواهد بود؛ هرچه صرف وقت بگذرد، لزوماً باید انتخابی صائب‌تر در پی داشته باشد.

در شرایطی که استقلال تقریباً به آرامش رسیده، آقایان تصمیم‌گیر در این زمینه، باید ۲ مورد حساس و

به بازیکنان؛ این طبیعی است.»
اسکوچیچ در پایان درباره نخستین پیروزی آسیایی تراکتور در تبریز پس از ۹ سال افزود: «من به رکوردها فکر نمی‌کنم. این تیم است که موفق می‌شود، نه فرد. خوشحالم که این برد در حضور هواداران رقم خورد. فوتبال بدون تماشاگر بی‌معنست. متأسفانه که به‌خاطر اشتباهات برخی افراد از حمایت هواداران محروم شدیم.»
و وجود لحن انتقادی اسکوچیچ، سخنان او نشان از امید و باور به آینده دارد. تراکتور در مسیر رشد قرار گرفته و سرمربی موفقش با وجود دشواری‌ها، ایمان دارد این تیم روزهای درخشان‌تری پیش رو خواهد داشت.

مهم در این برهه را کاملاً رعایت کنند.

۱- مدیرعامل جدید استقلال نباید از بین مدیران ناکارآمد قبلی باشد اگر نه مجدداً همان منفعت‌طلبی‌ها و حواشی سابق گریبانگیر استقلال خواهد شد و آرامش و روند مقبول به وجود آمده جای خود را به افول مجدد می‌دهد. بسیار باید مراقب تحرکات افراد مردود برای بازگشت به این صندلی جذاب آن هم با وجود پول در این وهله بود.
۲- مدیرعامل جدید چون در میانه‌راه به مسند قرار می‌گیرد، باید متعهد به حفظ آرامش باشگاه و به‌رئیز از تصمیمات خودسرانه باشد. فراموش نکنیم استقلال در فصول (۲۰۲۰-۱۴۰۱ و ۲۰۲۱-۱۴۰۰) فوتبال ایران در آستانه فصلی فشرده و پرفشار است و این قرعه، (جایگزینان آجولو و کریمی) کم‌ضره نخوردا

گزارف نیست اگر بگویم باشگاه استقلال دیگر تاب تحمل مدیران اشتباه، کارنابلد و منفعت‌طلب و تصمیمات نابخردانه آنان را ندارد.

سرخ‌پوشان تهرانی با این منطق موافق نیستند؛ از نظر آنها، پای یک جام در میان است و هیچ تیمی حاضر نیست از مزیت میزبانی‌اش بگذرد.

■ **قرعه‌ای که تمرکز را ربود**

حساسیت این قرعه به اندازه‌ای بسود که حتی دیدار آسیایی تراکتور مقابل شرطه

عراق را هم تحت شعاع قرار داد. بازیکنان تراکتور در نیمه دوم آن مسابقه، برخلاف همیشه، تمرکز لازم را نداشتند و با افت محسوس عملکرد، هواداران را غافلگیر کردند. برخی اعضای تیم بعد بازی اذعان کردند از لحظه قرعه‌کشی، ذهن‌شان درگیر رویارویی دوباره با پرسپولیس بوده است.

در پرسپولیس نیز حال و هوا متفاوت نیست. یک قرعه‌سخت دیگر، ادامه همان دلسان‌تکراری چند سال اخیر است؛ جایی که سرخ‌ها معتقدند همیشه مسیرشان در جام حذفی دشوارتر از رقیب سنتی‌شان استقلال بوده است اما این بار مساله فقط

سختی قرعه نیست، بلکه اعتبار و غروری است که در خطر است.
■ **معاهده مربیان**

دراگان اسکوچیچ باید با تیمی روبه‌رو شود که همیشه

کلوپس‌ش بوده، آن هم در زمانی که چند مهره کلیدی‌اش به

فنی‌شان را هفته‌ها برهم بزنند. با فشردگی مسابقات و بدون تعطیلی تا پایان زمستان، هیچ فرصتی برای جبران نخواهد بود.
■ **تکرار دیدار، تکرار زخم**

همین چند روز پیش، ۲ تیم در تبریز به مصاف هم رفتند و با تساوی یک - یک میدان را ترک کردند؛

مسابقه‌ای پرتنش و فیزیکی که بار دیگر نشان داد حساسیت این رقابت تنها به جدول خلاصه نمی‌شود. اسکوچیچ که ۱۱ سال است موفق به شکست پرسپولیس نشده، حالا باید دوباره

برابر تیمی قرار گیرد که همیشه یک گام جلوتر از او بوده است. در آن سو، پرسپولیس اوسمار که تازه به ثبات نسبی رسیده، به دنبال فرصتی است تا نشان دهد تغییر نیمکت، شوک مثبتی در پی داشته است. اما این بار، نبود تماشاگران، نفولت بزرگی ایجاد می‌کند. تراکتور

نامه‌ای برای تجدیدنظر در حکم محرومیت هوادارانش فرستاده

است اما بعید به نظر می‌رسد بتواند نظر کمیته استنفاف را تغییر

دهد. مسئولان برگزاری مسابقات بر اجرای کامل رأی تأکید دارند

و هر چند تراکتوری‌ها استلال می‌کنند عدالت ایجاب می‌کند

پرسپولیس نیز در بازی برگشت از تماشاگرانش محروم شود،

قرعه‌کشی جام حذفی فوتبال ایران، فضای فوتبال کشور را بر هم زد. لحظه‌ای که نام پرسپولیس از گوی بیرون آمد، سالن در سکوتی سنگین فرورفت؛ گویی همه می‌دانستند در آن کاغذ لوله‌شده،

یک درگیری زودرس نهفته است. تراکتور! همان تیمی که سال گذشته بیش از هر تیم دیگری پرسپولیس را درگیر جنگ

فرساینده و احساسی کرد.

برخورد ۲ تیم، آن هم در نخستین گام ورود لیگ برتری‌ها به جام حذفی، شوکی بزرگ بود. فوتبال ایران بار دیگر با تقابلی روبه‌رو است که در چند فصل گذشته به یکی از پرحاشیه‌ترین

دوئل‌ها تبدیل شده است.

■ **بدون تماشاگر ولی پرتالهاب**

طبق اعلام رسمی، مسابقه باید در تبریز و پشت درهای بسته برگزار شود؛ تصمیمی که شاید از نظر انضباطی درست باشد اما از نظر احساسی جان بازی را می‌گیرد. در ورزشگاه خالی، صدای نفس‌ها و فریادهای درون زمین بیشتر شنیده خواهد شد اما

شور هواداری که همیشه در دیدارهای پرسپولیس - تراکتور

جریان دارد، غایب است.

برای هر ۲ تیم، این دیدار چیزی فراتر از یک مرحله جام

حذفی است. حذف در چنین زمانی می‌تواند معادلات روحی و

۲۲ مرداد ۱۴۰۴ استعفا علی

نظری جویباری از مدیریت باشگاه استقلال پذیرفته شد و علی تاجرنیا، نماینده تام‌الاختیار هلدینگ خلیج فارس و رئیس هیات مدیره

باشگاه بر گزیده شد. اکنون ۸۲ روز است وی این عنوان را یدک می‌کشد و ۲۲ آبان نیز آخرین مهلتی است که تاجرنیا می‌تواند

هم‌زمان رئیس هیات مدیره و سرپرست مدیرعاملی باشگاه باشد؛

فرصتی که به لحاظ قانونی، قابل تمدید نیست.

این زمان (۸۲ روز)، فرصت کمی برای انتخاب مدیرعامل یک باشگاه نیست اما اینکه چرا چنین امر مهمی در باشگاه استقلال

هنوز محقق نشده، معمای است! اگر آقایان در این مدت، هفته‌ای

یک درگیری زودرس نهفته است. تراکتور! همان تیمی که سال گذشته بیش از هر تیم دیگری پرسپولیس را درگیر جنگ

فرساینده و احساسی کرد.

برخورد ۲ تیم، آن هم در نخستین گام ورود لیگ برتری‌ها به جام حذفی، شوکی بزرگ بود. فوتبال ایران بار دیگر با تقابلی روبه‌رو است که در چند فصل گذشته به یکی از پرحاشیه‌ترین

دوئل‌ها تبدیل شده است.

■ **بدون تماشاگر ولی پرتالهاب**

طبق اعلام رسمی، مسابقه باید در تبریز و پشت درهای بسته برگزار شود؛ تصمیمی که شاید از نظر انضباطی درست باشد اما از نظر احساسی جان بازی را می‌گیرد. در ورزشگاه خالی، صدای

نفس‌ها و فریادهای درون زمین بیشتر شنیده خواهد شد اما

شور هواداری که همیشه در دیدارهای پرسپولیس - تراکتور

جریان دارد، غایب است.

برای هر ۲ تیم، این دیدار چیزی فراتر از یک مرحله جام

حذفی است. حذف در چنین زمانی می‌تواند معادلات روحی و